EWANGELIK KATOWICKI

Informator Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Katowicach

№ 3/2020 (118)

Oto wchodzimy do Jeruzalem i spełni się wszystko,
co prorocy napisali o Synu Człowieczym.
(Łk 18,31b)

marzec
2020

Słowo proboszcza

Oto znów mamy czas pasyjny. Jak chcemy go przeżywać. Pasja znaczy cierpienie, męka. Istotą tego czasu jest podążanie w duchu śladami Zbawiciela w Jego drodze na krzyż. Jezus zachęca, zaprasza, wręcz zobowiązuje: „Kto chce iść za mną niech bierze krzyż swój na siebie i naśladuje mnie". My uciekamy od krzyża. Wolimy patrzeć na krzyż zawieszony na ścianie niż go nosić.

Podziwiam ludzi, którzy przez wiele lat żyją w cierpieniu, z nieuleczalną i postępującą chorobą. Widać ich cierpienie fizyczne ale niosą ten krzyż z pokorą. W rozmowach powtarzają, że często patrzą na cierpiącego, niosącego krzyż Jezusa. Tacy ludzie żyją wśród nas i wokół nas. Krzyż niosą i ci, którzy opiekują się cierpliwie, z pokorą starszymi, schorowanymi, niepełnosprawnymi. Mógłbym podać wiele nazwisk. Nie wiem, czy te osoby chciałyby, żeby wymieniać je z nazwiska. Chcę wspomnieć zmarłego 24 lutego 2012 roku ks. Romana Miklera. Przez wiele lat ks. Milkler był chory na „trzęsawicę". Ta choroba polega na tym, że człowiek nie panuje nas swoimi ruchami. Ręce, nogi, ramiona, usta robią co chcą. Choroba sprawiła, że w 2005 roku ks. Mikler musiał zrezygnować ze służby w parafii w Krakowie. Wiedział, że choroba będzie się nasilała i tak rzeczywiście było. Ostatnie lata to wielkie cierpienie. Cały czas opiekowała się nim jego małżonka, pastorowa Ewa Mikler. Nie chciała oddać męża do żadnego zakładu opiekuńczego. To małżeństwo musiało nieść ciężki krzyż. W pokorze i cichości w zaufaniu Panu nieśli krzyż.

Czas pasyjny jest okazją, by z większą odwagą i mocą wziąć krzyż na siebie. Patrząc na niosącego krzyż Jezusa nabieramy nowych sił. Trzeba tylko patrzeć i iść za Jezusem. Dopomagać nam w tym mają tygodniowe nabożeństwa pasyjne, na które zapraszam
w każdą środę o godz. 17.00.

O Jezusie chcemy opowiadać naszym dzieciom. W tym roku podczas wyjazdowych rekolekcji pasyjnych. Będzie to również czas na lepsze poznanie się i integrowanie. Mam nadzieję, że wszystkie dzieci wezmą udział w rekolekcjach.

Przed nami wiele ciekawych wydarzeń. 1 kwietnia zamiast pasyjnego nabożeństwa odbędzie się w naszym kościele ekumeniczny wieczór pieśni pasyjnej.

Pracowników służby zdrowia zapraszamy na diecezjalne spotkanie w sobotę 28 marca. Spotkanie organizuje nasza parafia, a więc nie trzeba będzie daleko jechać.

Wszystkie zaproszenia i informacje znajdziecie w dziale zaproszeń.

Życzę spokojnego czasu pasyjnego

bp Marian Niemiec

Czas Pasyjny

W Środę Popielcową, dzień pokuty i modlitwy, Kościół rozpoczyna czas pasyjny. Nazwa ta jest zapożyczona od słowa pasja, oznaczającego mękę, cierpienie Jezusa Chrystusa, Pana Kościoła.

Czas pasyjny jest okresem wewnętrznego wyciszenia, duchowej refleksji, odsunięcia od siebie absorbujących spraw zewnętrznych. Czas pasyjny to okres, w którym Kościół rozmyśla nad cierpieniem, męką i śmiercią Pana Jezusa.

Jest to czas pokuty, rozumianej jako upamiętanie, powrót do Boga i Jego Słowa, do społeczności Kościoła - poprzez spowiedź i sakrament Komunii Świętej. Podczas czasu pasyjnego nie organizuje się radosnych uroczystości czy ślubów. Wierni uczestniczą w nabożeństwach pasyjnych organizowanych w trakcie tygodnia.

Z czasem pasyjnym jest związane pojęcie postu. Ewangelickie rozumienie postu jest oparte na fundamencie biblijnym. Praktyka postu, rozumiana jako wstrzymywanie się na pewien czas od określonych potraw lub napoju, jest wtórna wobec biblijnego rozumienia tego pojęcia.

Pan Bóg stwierdza: "Lecz to jest post, w którym mam upodobanie: że się rozwiązuje bezprawne więzy, że się zrywa powrozy jarzma, wypuszcza na wolność uciśnionych i łamie wszelkie jarzmo, że podzielisz twój chleb z głodnym i biednych bezdomnych przyjmiesz do domu, gdy zobaczysz nagiego, przyodziejesz go, a od swojego współbrata nie obrócisz się" (Iz 58,6.7).

Post w Kościele ewangelickim ma zatem przede wszystkim postać etycznej postawy wobec drugiego człowieka. Właśnie czas pasyjny, poprzez skupienie, modlitwę i koncentrację na Słowie Bożym, ma umożliwić wierzącym weryfikację postaw, naprawę wyrządzonych innym szkód, wejrzenie w siebie, podjęcie zobowiązania życia na co dzień według wskazań Ewangelii.

W niektórych regionach kraju praktykuje się post również jako pewną wstrzemięźliwość wobec napoju i jedzenia. Wśród wiernych upowszechnia się zwyczaj rezygnowania w czasie pasyjnym nie tylko z rozrywki, lecz także z używek -- kawy, herbaty -- lub oglądania telewizji, jedzenia słodyczy etc. Zaoszczędzone w ten sposób pieniądze często trafiają do tzw. skarbonek diakonii, wystawianych w parafiach, z których dochód jest przeznaczany przez Kościół na cele charytatywne.

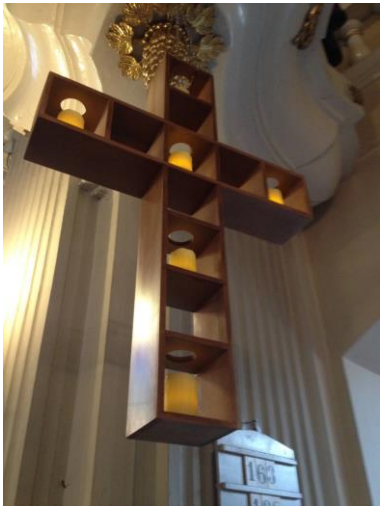

Kościół zachęca do akcji „7 tygodni bez...", która pomaga w krytycznym spojrzeniu na życie. Warto świadomie przeżyć czas pasyjny. Warto skorzystać z tego, że będziemy zachęceni do zwolnienia tempa, odsunięcia się od spraw nieistotnych. Warto zastanowić nad życiem, jego wartościami i sensem cierpienia, które jest jego nieodłączną częścią, ale przede wszystkim nad znaczeniem ofiary Chrystusa na krzyżu poniesionej za każdego człowieka, niezależnie od tego kim jest.

Czas pasyjny zwany także Wielkim Postem będzie trwać przez 40 dni (nie licząc niedziel) aż do Wielkiego Tygodnia włącznie.

Pasyjna refleksja wiedzie poprzez świadomość własnej grzeszności, do odnalezienia Bożej łaski i przyjęcia odkupienia, które stało się faktem na krzyżu Golgoty. To jest poselstwo krzyża, które będzie postawione w centrum ewangelizacji, nauczania, świadectwa i duszpasterstwa.

za: www.luteranie.pl

Spotkanie Pań

W tym miesiącu Panie podczas swojego spotkania gościły ks. Zbigniewa Obracaja, który przedstawił temat dotyczący posługi diakona w naszym Kościele. Zagadnienie to jest mocno dyskutowane w Kościele, przy okazji prac nad wprowadzeniem ordynacji kobiet na księży, a z naszej perspektywy parafialnej również aktualne, ponieważ służy wśród nas diakon Dorota Obracaj.

Prelegent przedstawił krótki rys historyczny, rozpoczynając od powołania siedmiu diakonów, czego świadectwo znajdujemy na kartach Dziejów Apostolskich, poprzez prawno-kościelne regulacje Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego od drugiej połowy XIX w., przez okres II RP i PRL, a kończąc na aktualnie obowiązujących rozwiązaniach. Najciekawsze jednak było omówienie praktycznego wymiaru funkcjonowania kobiet-duchownych w Kościele, od spraw prozaicznych takich jak kwestie stroju służbowego i liturgicznego, aż po sprawy na styku państwo-Kościół. Pojawił się temat uprawnień diakonów do sprawowania Sakramentu Ołtarza, które to uprawnienie funkcjonuje od trzech lat, ale również temat zobowiązań podatkowych, składek ZUS i zasiłków chorobowego i macierzyńskiego.

W drugiej części spotkania wywiązała się dyskusja, podczas której poruszano nie tylko sam temat diakonów, ale ogólnie rozumienia urzędu duchownego i roli duchownych w naszym Kościele generalnie i z perspektywy codziennego życia parafialnego.

Lutowe spotkanie Oddziału Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego

18 lutego miała miejsce prezentacja filmu poświęconego biskupowi Juliuszowi Burschemu, przedwojennemu zwierzchnikowi Kościoła luterańskiego w Rzeczypospolitej, który poniósł śmierć w hitlerowskim więzieniu w czasie wojny. Reżyserem filmu jest Leszek Wiśniewski, lubelski dziennikarz, twórca wielu filmów dokumentalnych, w tym nagradzanych za wkład w odtwarzanie historycznej przeszłości. Katowicka projekcja filmu „Tę rodzinę trzeba wytępić" zorganizowana została przez Oddział Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego. W prezentacji wziął udział twórca filmu, a zainteresowani obejrzeli tzw. reżyserską wersję filmu poszerzoną o część nieuwzględnioną w emisjach telewizyjnych.

Film zrealizowany został przez TVP Lublin w oparciu o zachowane materiały, dokumenty oraz rodzinne wspomnienia. Jego dokumentalny charakter przełamują fabularyzowane sceny, dzięki którym sylwetka „bohatera" jeszcze bardziej przemawiała do widza. Jest to zasługą aktora odgrywającego główną rolę – Jerzego Turowicza, który wciela się postać Biskupa. W pamięci oglądających pozostały odtworzone w filmie sceny, m.in. scena, w której biskup Bursche odmawia ordynowania na duchownych niemieckich studentów utożsamiających się z na-

rodowym socjalizmem, sceny ukazujące Biskupa w otoczeniu rodzinnym czy dramatyczny obraz bp. Juliusza Burschego uwięzionego w niemieckim więzieniu. Film ukazuje zachowany w pamięci ewangelików wizerunek przedwojennego zwierzchnika Kościoła ewangelickiego strzegącego polskiej racji stanu i starającego się jednocześnie nadać Kościołowi polski charakter pomimo jego narodowej polsko-niemieckiej dwoistości. Poprzez losy głównego bohatera przypomniane zostały również tragiczne losy polskich ewangelików w czasach II Wojny Światowej, których symbolem pozostaje Biskup Bursche, który za trwanie przy polskości zapłacił cenę najwyższą. Materiał filmowy wzbogacony został o wypowiedzi osób współczesnych – głos zabierają potomkowie Biskupa – prof. Juliusz Gardawski, dr Aleksander Łupienko, wypowiadają się m.in. prof. Tadeusz Stegner, dr Renata Czyż, wiślański proboszcz ks. Waldemar Szajthauer. Swoimi refleksjami na temat postaci Biskupa dzieli się także obecny biskup Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP – ks. Jerzy Samiec.

W katowickiej projekcji uczestniczyli członkowie PTEw, sympatycy oraz zainteresowani. Obecny był także wikariusz ks. Zbigniew Obracaj. Obecnego na projekcji Leszka Wiśniewskiego przedstawiła prezes katowickiego Oddziału PTEw prof. Grażyna Barbara Szewczyk. Po obejrzeniu filmu zabrał on głos opowiadając o swoich zainteresowaniach sylwetką Biskupa Burschego oraz o samej realizacji filmu, o dojrzewaniu do podjęcia tego niełatwego projektu filmowego. Uczestnicy projekcji z uznaniem wypowiadali się o grze aktorskiej Jerzego Turowicza odtwarzającego postać Biskupa. Rozmowy dotyczyły również funkcjonowania Kościoła luterańskiego w przedwojennej Polsce, ewangelickich tradycji i wartości, które w sposób szczególny wybrzmiewały tego popołudnia za pośrednictwem filmowego dokumentu.

Film został nagrodzony na Festiwalu Polonijnym „Losy Polaków” w 2019 roku w Warszawie.

dr Aneta M. Sokół

Sorkwity 2020

Ksiądz biskup Marian Niemiec zaprasza na wczasy diecezjalne w **Sorkwitach na Mazurach od 10 do 20 sierpnia 2020 roku.** Piękne spokojne miejsce, dobre warunki pobytu, rewelacyjne wyżywienie, jezioro, plac zabaw, urokliwy kościółek – to wszystko do dyspozycji uczestników. Do tego wyjątkowa atmosfera, którą stworzymy. Uczestnikami mogą być osoby samotne, rodzice z dziećmi, dziadkowie i babcie z wnukami. Program pobytu zostanie tak dostosowany, żeby odpowiadał każdemu uczestnikowi. Opiekę duszpasterska zapewnia biskup Niemiec. Koszt całkowity z dojazdem tylko 1500 zł od osoby. Dla dzieci zapewnione zniżki. Zapisy w kancelarii diecezjalnej, adres mailowy:diec.katowicka@luteranie.pl, wpisowe **300 zł** *nr konta: 06 1020 2313 0000 3102 0020 3240.*
Zapisy przyjmujemy do **15 maja 2020** r. Ilość miejsc jest ograniczona.

Z okazji Dnia Kobiet składam wszystkim Paniom najserdeczniejsze życzenia radości, uśmiechu, zdrowia, byście były dla mężczyzn dobre „nie tylko na wiosnę”.

Poniżej zamieszczam kilka wypowiedzi znanych osób na temat zalet i uroku kobiet wybranych absolutnie nie tendencyjnie.

bp Marian Niemiec

Im kobieta lżejsza, tym bardziej ciąży na budżecie mężczyźnie.
(Marcel Achard, pisarz i dramaturg francuski).

Kobieta jest cudem boskim, szczególnie, jeśli ma diabła za skórą.
(Alfons Allais, francuski pisarz i humorysta).

Kobieta jest zaproszeniem do szczęścia.
(Charles Baudelaire, poeta francuski).

Ideałem moim jest kobieta, która byłaby dość mądra na to, by zrozumieć, że trzeba mnie podziwiać, a za mało mądra na to, by pragnąć być przeze mnie podziwianą. (George Byron, angielski poeta).

Kobieta jest często natchnieniem do rzeczy wielkich, których spełnieniu przeszkadza.
(Aleksander Dumas, powieściopisarz i dramaturg francuski).

Kobieta wierzy, że 2 i 2 zmieni się w 5, jeśli będzie długo płakać i zrobi awanturę.
(Mary Ann Evans, powieściopisarka angielska).

Nie wierz kobiecie nawet po śmierci; gdy widzisz, że umarła, niech ci się zdaje, że zmyśla.
(Erazm z Rotterdamu, holenderski filozof,
jeden z najsławniejszych humanistów odrodzenia).

Piękna kobieta to niebo dla oczu, piekło dla duszy i czyściec dla kieszeni. (Bernard Fontenelle, francuski pisarz i filozof).

Gdy kobieta jest w wielkim gniewie, pocałunek nie pomoże. Trzeba ją pocałować przynajmniej cztery razy.
(Carlo Goldoni, komediopisarz włoski).

Kobieta jest największą potęgą na ziemi, jej ręka władną jest kierować mężczyzną tam, gdzie chce go mieć sam Bóg.
(Henryk Ibsen, dramatopisarz norweski)

Wiek, charakter, elegancję, dowcip – wszystko to tworzą kobiety.
(Henri, Rene Albert Guy de Maupassant)

16 lutego minęła 523 rocznica urodzin wielkiego Reformatora, przyjaciela ks. Marcina Lutra, autora najważniejszej Księgi Wyznaniowej naszego Kościoła – Wyznania Augsburskiego. Warto przybliżyć tę postać.

Filip Melanchton urodził się w 1497 roku w Bretten w Palatynacie. Odznaczał się nieprzeciętnymi zdolnościami intelektualnymi. Jako 15 letni chłopiec ukończył uniwersytet w Heidelbergu na wydziale teologicznym. Uczęszczał w tym czasie również na zajęcia z filozofii, matematyki, astronomii, logiki, medycyny, a przede wszystkim pogłębiał znajomość języków antycznych stając się wybitnym specjalistą w języku greckim, hebrajskim i łacińskim. W 17 roku życia skończył następne studia w Tybindze i otrzymał tytuł magistra nauk wyzwolonych upoważniający go do podjęcia pracy jako wykładowca na uniwersytecie. Po czteroletnim okresie pracy na uniwersytecie w Heidelbergu został zaproszony jako najwybitniejszy znawca języka greckiego do prowadzenia katedry tego języka na uniwersytecie w Wittenberdze, który ze względna opublikowanie przez Marcina Lutra 95 tez, stał się uniwersytetem bardzo popularnym. Młody profesor – Filip Melanchton również się do tego przyczynił. Rozpoczęcie wykładów na uniwersytecie w Wittenberdze przez Filipa Melanchtona rozpoczęło właściwie „złotą erę" tej uczelni. O ile w zimowym semestrze 1518/1519 studiowało tam tylko 120 studentów, to już w następnych latach liczba ta sięgnęła 600 studentów, a wykłady Melanchtona gromadziły ponad 2 tysiące słuchaczy. Bardzo szybko uniwersytet wittenberski stał się celem podróży wielu młodych, żądnych wiedzy, ludzi z wielu europejskich krajów, w tym również z Polski. Wśród nich był również najbardziej znany polski student tej uczelni Andrzej Frycz Modrzewski.

Filip Melanchton od samego początku swej pracy w Wittenberdze zaangażował się w sprawę reformy Kościoła, stając się jednym

z najważniejszych teologów z otoczenia Lutra, często uważanym wręcz za jego prawą rękę. Od 1519 roku wykładał teologię na uniwersytecie wydając miedzy innymi pierwszą dogmatykę ewangelicką „Loci communes", traktaty o teologii ap. Pawła, podręcznik dialektyki, gramatykę grecką. Z czasem Melanchton reprezentował stronę protestancką w rozmowach dyplomatycznych i dysputach teologicznych. W ramach tej działalności powstało najważniejsze jego dzieło „Konfesja Augsburska" i „Apologia Konfesji Augsburskiej", które weszły w skład ksiąg symbolicznych Kościoła luterańskiego. Jako teolog był za unią dwóch głównych nurtów XVI – wiecznej Reformacji – kalwinizmu i luteranizmu. Do końca życia pełnił funkcję profesora i był jednym z najwybitniejszych teologów Reformacji. Należał do grona tłumaczy Biblii na język niemiecki.

Melanchton miał także olbrzymie zasługi w upowszechnianiu oświaty i reformowaniu szkolnictwa. Właściwie wszystkie protestanckie szkoły łacińskie i gimnazja w Niemczech w XVI wieku działały w oparciu o instrukcje Melanchtona, gdyż z jego podręczników uczono miedzy innymi gramatyki greckiej i łacińskiej, dialektyki, retoryki, psychologii, fizyki, historii i religii. Również uniwersytety objęte zostały jego reformą. Napisał nowe statuty dla uniwersytetu w Wittenberdze, Królewcu i Jenie, zaś uniwersytety w Tybindze, Lipsku i Heidelbergu dokonały zmian zgodnie z zaleceniami i planami tego potężnego umysłu.

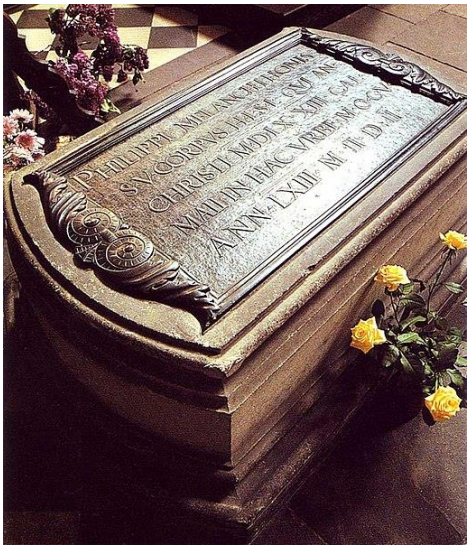

Filip Melanchton zmarł 21 kwietnia 1560 roku w Wittenberdze. Pogrzeb zgromadził tłumy studentów, profesorów, dostojników, szlachty, mieszczan. Pochowany został obok doczesnych szczątków swego wielkiego przyjaciela Marcina Lutra w kościele zamkowym w Wittenberdze.

bp T. Szurman, *Głos życia*, s. 134-135

Spotkanie dla małżeństw

16 lutego odbyło się spotkanie dla małżeństw, które poprowadzili Mariola i Roman Fengerowie z Tychów, którzy sami są małżeństwem z ponad 36-letnim stażem i pracownikami Centrum Misji i Ewangelizacji. Wspólnie zajmują się poradnictwem rodzinnym oraz indywidualnym oraz prowadzą różne wykłady.

Tematem spotkania było „Pięć języków miłości.” Czyli: czas, afirmacja, wzajemna pomoc, dotyk i prezenty. Prelegenci sami przyznali, że rozmawianie z parami o sposobach okazywania naszej miłości sobie nawzajem jest dla nich bardzo ważnym tematem. Podczas naszego spotkania najwięcej uwagi zostało poświęcone walce o wspólny czas w rodzinie i wypowiadanym słowom. Słowa mają moc, a czas na relacje z Bogiem i najbliższymi jest tym, co jest najcenniejsze. Oprócz wysłuchania wykładu, był również czas na rozmowy i dzielenie się własnymi doświadczeniami małżeństw z różnym stażem.

Zapraszamy na blog państwa Fengerów:
https://dorosli.blogspot.com/?m=0

Światowy Dzień Modlitwy

W tym roku wyjątkowo tydzień wcześniej obchodziliśmy Światowy Dzień Modlitwy, który tradycyjnie przypada na pierwszy piątek marca. 28 lutego w naszym kościele zgromadziły się panie (i nie tylko) z naszej parafii oraz z parafii sąsiednich, by wspólnie wsłuchiwać się w przesłanie przygotowane przez chrześcijanki z Zimbabwe. Słowem Bożym podzieliła się mgr teol. Ewa Olencka ze Świętochłowic, a panie z naszej parafii zaangażowały się w prowadzenie liturgii nabożeństwa przygotowanej przez dk. Dorotę Obracaj na podstawie propozycji z dalekiej Afryki. Podczas kazania uczestnicy nabożeństwa byli zachęcani do refleksji nad swoją relacją z Chrystusem i swoją modlitwą, a kanwą do tych refleksji była ewangeliczna historia uzdrowienia chromego przy jerozolimskiej sadzawce Betezda.

Po nabożeństwie, które rozpoczął i błogosławieństwem zakończył bp Marian Niemiec, uczestnicy udali się do sali parafialnej. Tam, przy suto zastawionych stołach przysmakami z Zimbabwe, mogli dowiedzieć się czegoś więcej o tym egzotycznym dla nas kraju. Historię, geografię oraz inne ciekawostki dotyczące Zimbabwe przedstawiła dk. Dorota Obracaj, pokazując także zdjęcia obrazujące przeszłość i teraźniejszość tego kraju. Była również okazja do wspólnego śpiewu pieśni zaproponowanych przez kobiety z Zimbabwe, oczywiście w tłumaczeniu na język polski, żeby lepiej móc dostrzegać głębię tekstów.

Kącik Dla dzieci

dk. Dorota Obracaj

Apostołowie Jezusa ciąg dalszy:

JUDA (TADEUSZ)

Juda był synem Jakuba (Łk 6,16).
Jego imię Tadeusz oznacza „ukochany" lub „drogi sercu". A Juda z hebrajskiego: „chwała".
To On pytał Jezusa, „dlaczego zamierza objawić siebie uczniom, a nie światu?"(J 14,22).
Wiele podróżował statkiem, by być głosicielem Ewangelii, dlatego właśnie jego symbolem jest statek (łódź), który także jest symbolem Kościoła.

SZYMON KANANEJCZYK (ZELOTA)

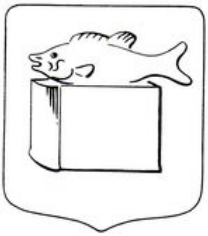

Szymon należał do ugrupowania Zelotów. Przed powołaniem na ucznia był rybakiem, dlatego w jego symbolu znajduje się ryba i księga symbolizująca, jego pracę misyjną.
Szymon wywodzi się z hebrajskiego Shimon „usłyszeć", Kananejczyk pochodzi od aramejskiego słowa oznaczającego: „ten, który jest gorliwy".
Ciekawostka: Zeloci – w starożytnej Judei grupa żydowska sprzeciwiająca się rzymskiemu panowaniu nad Palestyną.

JUDASZ ISKARIOTA, KTÓRY ZDRADZIŁ JEZUSA

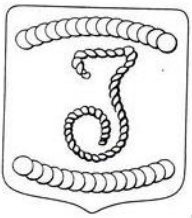

Judasz był synem Szymona. Czytając Ewangelie dowiadujemy się, że Judasz był skarbnikiem uczniów (J 13,29), a także nazwany jest przez Ewangelistę złodziejem: J 12,4-6 *„A Judasz Iskariota, jeden z uczniów jego, syn Szymona, który miał go wydać, rzekł: Czemu nie sprzedano tej wonnej maści za trzysta denarów i nie rozdano ubogim? A to rzekł nie dlatego, iż się troszczył o ubogich, lecz ponieważ był złodziejem, i mając sakiewkę, sprzeniewierzał to, co wkładano."*

Judasz Zdradził Jezusa za 30 srebrników, żałował jednak tego, co uczynił i próbował zwrócić pieniądze. Arcykapłani ich nie przyjęli, a Judasz się powiesił.

MACIEJ

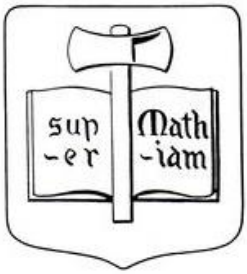

Po samobójstwie Judasza uczniowie zdecydowali, że należy wybrać kogoś z grona naśladowców Jezusa, aby dołączył do ich grona. Wybrano Józefa zwanego Barsabą, którego też nazywano Justusem oraz Macieja. A następnie modlili się: *„Potem modlili się tymi słowy: Ty, Panie, który znasz serca wszystkich, wskaż z tych dwóch jednego, którego obrałeś, aby zajął miejsce w tej służbie i w posłannictwie, któremu sprzeniewierzył się Judasz, aby pójść na miejsce swoje. I dali im losy; a los padł na Macieja, i został dołączony do grona jedenastu apostołów.”* (Dz 1,24-26)

Tradycja wskazuje, że zginął tragicznie w Judei, gdzie głosił Ewangelię.

Ciekawostka:

Najbardziej znanym obrazem, na którym znajduje się Jezus wraz z uczniami to „Ostatnia Wieczerza” Leonarda da Vinci.

Warto zwrócić uwagę na dłonie Pana Jezusa, jedna jest skierowana w dół nawiązująca do słów – Niech ten kielich mnie ominie, a druga w górę nawiązująca do – nie moja wola, lecz Twoja.

KTO JEST SZCZĘŚLIWY?

Zamaluj tylko figury z napisami, mówiącymi o tych, którzy są szczęsliwi, czyli błogosławieni. W ten sposób dowiesz sie, gdzie nauczał Jezus.

Przeczytaj Ewangelię wg św. Mateusza 5,12.

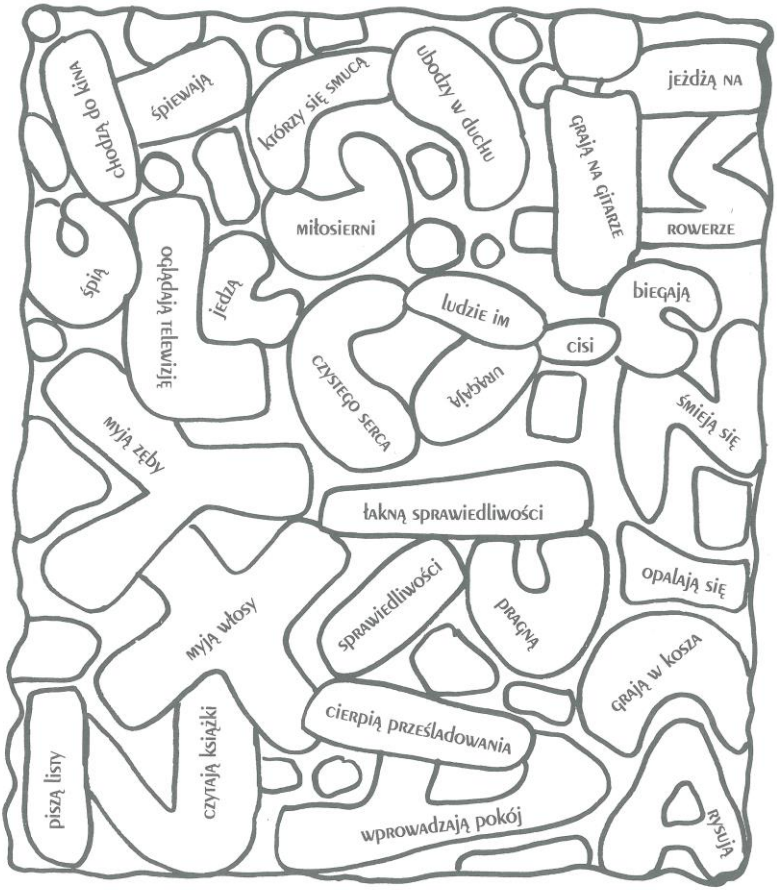

SKARBONKA DIAKONIJNA 2020
DAR Juniora dla Seniora
www.diakonia.org.pl
SKARBONKA DIAKONIJNA
Zrezygnuj w czasie pasyjnym z jakiejś przyjemności i złóż ofiarę do skarbonki
Wspomóż działania Diakonii Polskiej
Nr konta:
78 1240 1037 1111 0000 0693 1384
Akcję wspierają:
PLAY
DIGITAL VIRGO
Diakonia
caritas
ELEOS

Zapraszamy na wjazdowe
rekolekcje dla dzieci i młodzieży
w dniach **20-22 marca 2020 r.**
w Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Istebnej

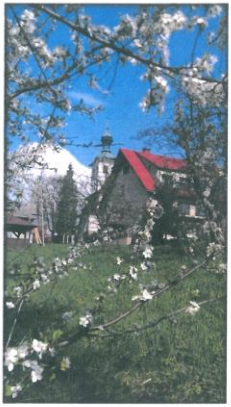
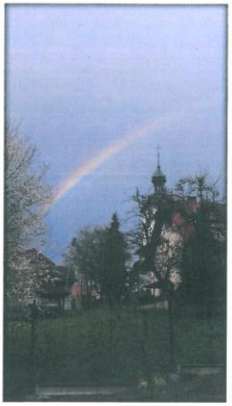
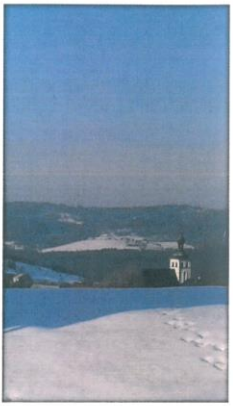

Koszt wyjazdu 75 zł od osoby.

Zgłoszenia do dnia 8 marca 2020.

Wszelkie szczegóły w Kancelarii Parafialnej

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Katowicach
Warszawska 18,
40-006 Katowice,
tel. 322539981

Informacje i zaproszenia:

20-21.03	rekolekcje dla dzieci w Istebnej
28.03	diecezjalne spotkanie pracowników służby zdrowia
29.03	wyjazd chóru do Dzięgielowa
1.04	ekumeniczny wieczór pieśni pasyjnej
30.04	koncert chórów: Uniwersytetu Ekonomicznego i zagranicznego
3.05	nabożeństwo ekumeniczne z wręczeniem nagród biblijnego konkursu plastycznego
5.05	koncert organowy
10.05	Diecezjalne Święto Pieśni
21.05	egzamin konfirmantów
24.05	**konfirmacja**
31.05	wyjazd parafialny na jajecznicę do Kobielic
2.06	koncert organowy
11.06	wyjazd parafialny na Równicę
19.06	koncert trzech tenorów
21.06	zakończenie roku szkolnego – piknik
2.07	koncert organowy
3-5.07	diecezjalny wyjazd do Grazu
19-26.07	półkolonie z Amerykanami DayCamp
4.08	koncert organowy
10-20.08	diecezjalne wczasy w Sorkwitach

Dane kontaktowe

Parafia
www.katowice.luteranie.pl
katowice@luteranie.pl
www.facebook.com/Luteranie Katowice/
tel: 32 253 99 81
nr konta: 62 1020 2313 0000 3002 0174 9043

ECD Słoneczna Kraina
www.katowice.luteranie.pl/diakonia/informacje-ogolne/
sloneczna.kraina@luteranie.pl
tel: 513 518 466
nr konta: 10 1020 2313 0000 3102 0483 3754

PLAN NABOŻEŃSTW I UROCZYSTOŚCI W PARAFII EWANGELICKIEJ W KATOWICACH W MIESIĄCU MARCU 2020

1 marca – 1. NIEDZIELA CZASU PASYJNEGO

godz. 10.00 – nabożeństwo główne z ofiarą
godz. 19.00 – nabożeństwo wieczorne z Komunią Świętą

4 marca godz. 17.00 – tygodniowe nabożeństwo pasyjne
godz. 18.00 – próba chóru
5 marca godz. 17.00 – spotkanie z Biblią

8 marca – 2. NIEDZIELA CZASU PASYJNEGO

godz. 10.00 – nabożeństwo główne z Komunią Świętą
godz. 19.00 – nabożeństwo wieczorne z Komunią Świętą

10 marca godz. 17.00 – spotkanie Pań
11 marca godz. 17.00 – tygodniowe nabożeństwo pasyjne
12 marca godz. 17.00 – Akademia Ekumeniczna w Bibliotece Śląskiej
godz. 19.00 – spotkanie studentów
13 marca godz. 17.30 – spotkanie młodzieżowe

15 marca – 3. NIEDZIELA CZASU PASYJNEGO

godz. 10.00 – nabożeństwo główne z Komunią Świętą
godz. 12.00 – nabożeństwo w *Senior Residence*
godz. 19.00 – nabożeństwo wieczorne z Komunią Świętą

17 marca godz. 17.00 – spotkanie PTEw
18 marca godz. 17.00 – tygodniowe nabożeństwo pasyjne
godz. 18.00 – próba chóru
19 marca godz. 17.00 – spotkanie z Biblią
godz. 19.00 – spotkanie studentów
20 marca godz. 17.30 – spotkanie młodzieżowe

22 marca – 4. NIEDZIELA CZASU PASYJNEGO

godz. 10.00 – nabożeństwo główne z Komunią Świętą
godz. 19.00 – nabożeństwo wieczorne z Komunią Świętą

24 marca godz. 10.30 – spotkanie modlitewne z psalmami i pieśnią
godz. 18.00 – zebranie Rady Parafialnej
25 marca godz. 17.00 – tygodniowe nabożeństwo pasyjne
godz. 18.00 – próba chóru
26 marca godz. 17.00 – spotkanie z Biblią
godz. 19.00 – spotkanie studentów
27 marca godz. 17.30 – spotkanie młodzieżowe

29 marca – 5. NIEDZIELA CZASU PASYJNEGO

godz. 10.00 – nabożeństwo główne z Komunią Świętą
godz. 19.00 – nabożeństwo wieczorne z Komunią Świętą